

РЕЙНГОЛЬД ГЛИЭР ВА ТОЛИБЖОН СОДИКОВНИНГ «ЛАЙЛИ ВА МАЖНУН» ОПЕРАСИДА МАҚОМ ЙЎЛЛАРИНИНГ ҚЎЛЛАНИЛИШИ

Муяссархон Ачилдиева

Фарғона давлат университети “Санъатшунослик” факультети “Мусиқа таълими”

кафедраси ўқитувчиси

Икромова Фарангис Йигитали қизи

Фарғона давлат университети Санъатшунослик факультети Мусиқий таълим йўналиш
3-босқич талабаси

<https://doi.org/10.5281/zenodo.6895602>

Аннотация. Уибу мақолада Рейнгольд Глиэр ва Толибжон Содиков қаламига мансуб “Лайли ва Мажнун” операсида мақом анъаналари ва йўлларининг қўлланилиши бўйича атрофлича фикр ва мулоҳазалар акс этган. Мақола мусиқа санъати соҳаси изланувчилари учун фойдали бўлиши мумкин.

Калим сўзлар: симфония, опера, фольклор, либретто, мақом, анъанавий мусиқа, мусиқа маданияти.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ МЕТОДОВ МАКОМА В ОПЕРЕ «ЛЕЙЛИ И МЕДЖНУН» РЕЙНГОЛЬДА ГЛИЕРА И ТОЛИБДЖОНА СОДИКОВА

Аннотация. В данной статье содержатся подробные размышления и комментарии об использовании макомных традиций и приемов в опере «Лейли и Меджнун» Рейнгольда Глиэра и Толибджона Содикова. Статья может быть полезна для интересующихся сферой музыкального искусства.

Ключевые слова: симфония, опера, фольклор, либретто, статус, традиционная музыка, музыкальная культура.

THE USE OF MAQOM METHODS IN THE OPERA "LEYLI AND MAJNUN" BY REINGOLD GLIER AND TOLIBJON SODIKOV

Abstract. This article contains detailed reflections and comments on the use of maqom traditions and techniques in the opera "Leyli and Majnun" by Reinhold Gliere and Tolibjon Sodikov. The article may be useful for those interested in the field of musical art.

Keywords: symphony, opera, folklore, libretto, status, traditional music, musical culture.

КИРИШ

Ўзбек мусиқа санаъатида XX асрнинг биринчи ярмини янги мусиқа маданияти қурилиши даври десак муболага бўлмайди. Бу даврда ўзбек мусиқа маданиятида анъанавий мусиқа ва бастакорлик ижодиёти ривожланади. Мусиқа маданиятига Европа мусиқасининг ижодий воситалари кириб кела бошлайди. Жумладан, мусиқа жамиятлари, ижодий жамоалар, мусиқали театрлар ташкил топади. Улар негизида ўзбек мусиқа маданиятига янги жанрлар кириб кела бошлайди. Бу жанрлар орасида йирик саҳна асари ҳисобланмиш «опера» ҳам муҳим аҳамиятга эгадир.

ТАДҚИҚОТ МАТЕРИАЛЛАРИ ВА МЕТОДОЛОГИЯСИ

Шарқ ҳалқлари, шу жумладан ўзбек ҳалқи ҳам қадимдан бой мусиқий меросга эга бўлган. Шу даврдан бошлаб мусиқий меросимизнинг икки улкан қатлами, яъни ҳалқ оғзаки ижодиёти (фольклор) ва анъанавий мусиқага янгича қарааш, уларни тўплаб ёзиб олиш ва амалиётда қўллаш жараёни бошланади. Ёш ўзбек композиторлари ўзлари учун умуман нотаниш бўлган янги мусиқа санъатини

ўрганиб, бу жанрларда самарали ижод қила бошлайдилар. Опера ҳам бу даврда ўзбек ҳалқи ҳаётига кириб келган янги жанр эди. Опера мусиқадаги энг мураккаб жанрлардан бири бўлғанлиги сабабли ёш ўзбек композиторлари учун анча қийинчиликлар туғдирди. Ўзбек ушбу сахнавий жанрнинг барча қонун-қоидаларини сақлаб қолган ҳолда ҳалқчил бўлиши талаб этилар эди. Бу борада ёш ўзбек композиторларига рус композиторлари жуда яқиндан ёрдам баришди. М. Ашрафий, Т. Содиков каби ўзбек композиторлари С.Н. Василенъко, Р. Глиэр каби рус композиторлари билан ҳаммуаллифликда ижод қилдилар ва биринчи ўзбек опералари «Бўрон» (1939), «Улуг канал» (1941) (С. Василенъко, М. Ашрафий), «Лайли ва Мажнун» (1940), «Гулсара» (1949) (Р.Глиэр, Т.Содиков) опералари яратилди.

Ушбу даврда Ўзбекистонда янги мусиқа маданияти қурилиши туфайли мусиқали театрлар очилишига катта эътибор берилди. Жумладан, 1918-йил Тошкентда рус опера театри ўз фаолиятини бошлади. 1929-йил Самарқандда ўзбек мусиқали драма театри очилди ва унинг сахнасида биринчи ўзбек мусиқали драмалари қўйила бошлади. 1939-йил ўзбек мусиқали театри иккита театрга бўлинади. 1-Ўзбек мусиқали драма театри, 2-Ўзбек опера театри. 1948-йил Рус ва Ўзбек театрлари бирлашиб, А.Навоий номидаги опера ва балет театри ташкил топади ва «Бўрон» операси билан иш бошлайди. Бу театрларнинг очилишидан мақсад, улар орқали янги мусиқа санъати жанрларини кенг омма орасида тарғиб қилиш эди. Ўзбек композиторлари ўз операларига миллий бўёқни бериш мақсадида, миллий сюжетларга мурожаат этишди. Симфоник оркестрлар таркибига карнай, ногора, чанг, доира каби бир гуруҳ ўзбек чолғулари киритилди. Шу билан бир қаторда фольклор ва анъанавий мусиқа наъмуналаридан ихтибос сифатида унумли фойдаландилар.

Опера жанри ҳозирги кунда ҳам дикқат-эътиборни жалб қилаётган жанрлардан биридир. Мустақилликнинг илк йилларида «Ўзбекка опера керакми?» деган мақолалар пайдо бўлди. Афсуски, ҳозирги кунга келиб композиторлар томонидан ҳам, тингловчилар томонидан ҳам бу жанрга эътибор сусайғанлигини кузатиш мумкин. Танланган мавзуга ўтишдан олдин биз операнинг бир қатор муаммолари хақида сўз юритишни жоиз деб топамиз. Операнинг олдида турган муаммолардан бири **либретто муаммосидир**. Бирорта ўқув юртида либретточи тайёрланмайди. Кўп Европа композиторлари (М. Мусорский, Р. Вагнер ва ҳ. к) ўzlари либретто ёзишган. Баъзи композиторлар эса бошқа композиторларга либретто ёздиришган. Масалан П.И. Чайковскийнинг «Пиковая дама» операсини унинг укаси М. Чайковский ёзади. Операнинг муваффақиятли чиқишида либреттонинг ўрни бекиёс эканлиги барчага маълум.

Либретто хар томонлама мукаммал ёзилмаса, у бадиий манбанинг бутун драматургияси, моҳиятини ўзгартириб юборади. Афсуски бундай холлар ўзбек операларида ҳам учрайди. Масалан: Р.Ҳамраев «Зулматдан Зиё» операсини Ойбекнинг «Қутлуғ қон» романига асосланиб Т. Тўла либретто ёзган. Операда асарнинг мазмуни ўзгарганлигининг гувоҳи бўлишимиз мумкин. М.Ашрафийнинг «Дилором» операси Алишер Навоийнинг «Саббаи Сайёр» асарига Комил Яшин либреттоси асосида ёзилган. Лекин либреттога асарда умуман йўқ воқеалар киритилган. Шундай камчиликлар билан бир қаторда ўзбек опералари орасида либретто томондан мукаммал ёзилган асарлар ҳам талайгина. Масалан «Бўрон» (К.Яшин либреттоси) ва «Лайли ва Мажнун»

(Хуршид либреттоси) опералари илк ўзбек опералари бўлсаларда, лейтмотив тарафдан мукаммал асарлар десак бўлади.

Опера муаммоларидан яна бири бу- **ижро масаласи**. Агар мусиқада профессионал жиҳатдан мукаммал ижро бўлмаса, яхши либретто, яхши оҳанг бўлсин, опера тўлақонли чиқмайди. Опера муаммоларига қисқача тўхталиб ўтган ҳолда, курс ишимизнинг асосий мақсад ва вазифаларини белгилаб оламиз. Биз бу ишимизда ўзбек композиторлари ижодида анъанавий мусиқага таяниш масаласи, хусусан Р.Глиэр ва Т.Содиковларнинг «Лайли ва Мажнун» операсида қўлланилган мақом йўллари масаласини ёритишни ўз олдимизга мақсад қилиб олдик, уни амалга ошириш жараёнини ўз имкониятларимиз даражасида бу мавзуни ёритишга харакат қилдик.

ТАДҚИҚОТ НАТИЖАЛАРИ

Юқорида айтиб ўтилганидек, ўзбек композиторлари ижодиётида мусиқий меросимизнинг икки йирик қатламига ҳам бирдек мурожаат этилган. Бунинг сабаби эса Европа мусиқа жанрлари намойиши орқали, уларда ҳалққа таниш бўлган оҳанглардан фойдаланилган. Бизнингча бу омил асарни омма орасида шу жанрларга нисбатан қизиқиш уйғотиш учун қилинган харакат деб тушуниш мумкин. Ўзбек операларига келсак, уларда мусиқий меросимизнинг икки қатламига ҳам бирдек таяниб, фольклор ва анъанавий мусиқа намуналаридан иктибос сифатида фойдаланилган. Операларнинг айримлари (масалан, “Бўрон”) фақат ҳалқ куй-қўшиқлари асосида яратилган бўлса, айримларида фақат анъанавий мусиқадан фойдаланилган. (масалан, “Лайли ва Мажнун” операси). Баъзи операларда эса фольклор ҳамда анъанавий мусиқадан кенг фойдаланилган.

Уларга батафсил тўхталиб ўтамиз:

Илк ўзбек операси «Бўрон»да ҳалқ қўшиқлари ва илк ўзбек композитори X.X. Ниёзийнинг қўшиқларидан иктибос сифатида фойдаланилган. Жумладан, Хамзанинг «Ишчи бобо» қўшиғи, «Гул ўйин», «Гиря қозок», «Чаманда гул» ҳалқ қўшиқлари ва «Тановор» ҳалқ куйидан фойдаланилган.

Бундан ташқари «Улуғбек» операсида (А.Козловский 1959) ҳалқ куйларидан бири «Гул юз узра» IV картинадаги қизлар хорида фойдаланилган.

«Улуғ канал» операсида (А.Василенко, М.Ашрафий 1949) II қисмдаги «Ёшлар қўшиғи» «Савти Муножот» куи асосида яратилган.

«Гулсара» операсида (Р.Глиэр, Т. Содиков 1949) машҳур хоразмча куй «Феруз», бундан ташқари Сегоҳ мақом йўлларидаги куйлардан фойдаланилганлигини қайд этиш мумкин. Иброҳим образининг мусиқий тили Наво мақоми куйларига асосланган.

«Фарҳод ва Ширин» операси (В.Успенский, Г.Мушель 1941) таркибидағи аксарият якка номерлар, бош қаҳрамон Фарҳоднинг еттига ариясини Фарғона-Тошкент мақом йўлларига асосланган. Жумладан, «Дугоҳ Ҳусайнин», «Дугоҳ-2», «Чоргоҳ», «Мискин-2», «Баёт I», «Сувора» каби мақом йўллари билан бир қаторда «Сув келар аста», «Фарғонача», «Ёш қуёш», «Гул ўйин» каби ҳалқ қўшиқларидан фойдаланилган.

«Тохир ва Зухра» (Б.Бровцин. Т.Жалилов) операсида Хоразм маликаси Моҳимнинг характеристикаси «Бузрук» мақомидан «Қашқарчай Мўғулча Бузрук» асосида ёзилган. Келтирилган мисоллар операларда ўзбек анъанавий мусиқасидан самарали фойдаланганлигидан далолат беради. Илк ўзбек операларини таҳлил килган

холда шундай ҳулосага келамизки, уларда Шашмақом ва ва айниқса Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан кенг фойдаланилган бўлсада, Хоразм мақомларига мурожаат деярли сезилмайди. Қуида биз анъанавий мусиқадан иктибос сифатида фойдаланилган яна бир асар- Р.Глиэр ва Т.Содиқовнинг «Лайли ва Мажнун» операси хақида сўз юритамиз.

МУҲОКАМА

«Лайли ва Мажнун» операси ва унда қўлланилган мақом йўллари ҳусусида. «Лайли ва Мажнун» операси Алишер Навоийнинг шу номли асари асосида Ш. Хуршид томонидан янгитдан яратилган пьесанинг асосини ташкил етган либретто, асосий қаҳрамоннинг интелектуаллигини ёрқин кўрсатган. Бу опера яратилмасдан олдин мусиқали театр, сўнг мусиқали драмма сифатида халқнинг кўнглидан жой олиб улгурган эди. 1940-йилда у янги ҳаёт бошлайди. Операнинг мусиқали драмадан фарқли томонлари, мусиқали драмада бош қаҳрамон «Қайс» образи характеристикиси Навоий яратган образдан жуда фарқ қиласди. Толибжон Содиқов хотираларида шундай деб ёзади: «Мен ҳар доим мусиқали драмадаги «Қайс» образига танқидий кўз билан қарадим ва операда бу образга Навоийнинг асаридаги каби характеристика беришга ҳаракат қилдим». Лекин операда ҳам бу қаҳрамоннинг мусиқий характеристикиси А.Навоий асаридагидек бўлмади.

«Лайли ва Мажнун» лирико-эпик опера бўлиб, еттига картинадан ташкил топган. Унинг асосини якка номерлар эгалласада, хор ва ансамбль ва балетнинг аҳамияти катта. Операда асосан учта қаҳрамон яъни Лайли, Қайс ва Омир образлари лейтмотивларга асосланган. Арияларнинг асосида ўзбек анъанавий мусиқасидаги турли мақом йўлларидан фойдаланилган. Масалан: II картинадаги Қайснинг марказий арияси «Бузрук» мақомининг 2-гурух шўъбасидаги «Ироқ» куйи асосида ёзилган, Мажнуннинг «Гиря» арияси Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан «Шахнози Гулёр»нинг «Гиря» қисмидан олинган. Лайлининг VII картинадаги ариясида «Чоргоҳ», Лайлининг отаси Омир ариясида «Баёт IV», Науфаль арияси «Чапандози Гулёр» , Мажнуннинг VII картинадаги арияси «Сегоҳ» мақоми куйлари асосида яратилган. Бундан ташқари опера партитурасини кузатганимизда Лайло ва Қайснинг партияларида араб мусиқасига ҳос бўлган интонация (оҳанг)лар эътиборимизни тортади. Фикримизча бунга сабаб асарда Лайли ва Қайснинг араб қабилаларидан эканлиги ёзилганлиги бўлса керак. «Бўрон» операсидан фарқли ўлароқ «Лайли ва Мажнун»даги якка номерларнинг деярли барчасида Шашмақом ва Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан фойдаланилган.

Шу ўринда, бир савол туғилади, нега энди Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан кенг фойдаланилган? Фикри ожизимизча Фарғона-Тошкент мақом йўллари Шашмақомга нисбатан халқ орасида кенг тарқалган ва машхурдир. Юқорида айтиб ўтганимиздек илк халқда қизиқиши уйғотиш мақсадида операларда ҳалққа таниш бўлган оҳанглардан кўпроқ фойдаланилган. Балки шу сабабдан бу мақом йўлларидан фойдаланилгандир?

Шашмақом ва Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан иҳтибос сифатида олинган куйлар асосий иштирок этаётган қаҳрамонларнинг мусиқий характеристикасини очиб беришга хизмат қиласди.

Бу борада Қайснинг 2-қисмдаги арияси аҳамиятга моликдир. У шашмақомдаги «Бузрук» мақомининг Ироқ шўъбаси асосида яратилган, Бу ария Ироқ куйини тўлақонли равишда қайтаради. Ария ироқнинг миёнхат қисмидан бошланади. Бу куй Қайснинг лейтмавзусига айланади ва бутун опера давомида хар-хил кўринишларда ўтади. Бу куй

Қайс образи характеристикасининг интонацион уруғи бўлиб, мураккаб психологик образни тасвирлашга катта ёрдам беради. Қайснинг лейтмавзуси операнинг хар бир қисмида, хар-ҳил варианларда намоён бўлади.

Увертюрада бу мавзу юмшоқ, шоирона характерда виолончеллер билан ижро этилса, I-картинада бу мавзу оркестр эпизодида ҳаяжонли характерда келади. Қолган қисмларда бу мавзу икки вариантда келади. Улардан бири оркестр партияларида эпизодларда ривожлантирилади. Иккинчиси эса вокал қисмларда ривожлантирилади. Қайс ариясидан ташқари «Ироқ» куйи II картина даги Лайли ва Қайснинг дуэтида, IV-VII картина даги Лайли арияларида ва шу қисмларнинг хор сах ларида ривожлантирилган тарзда қўлланилади. Операдаги барча ихтибослар «Ироқ» куйчалик мукаммал бўлмасада, хар бир мақом куйининг оҳанглари дерли ўзгармаган ҳолда қўлланилган. Бу борада VII картина даги Лайлининг арияси Ироққа жуда яқин. Унда «Чоргоҳ»га ҳос оҳанглар ҳам миллийлигини сақлаб қолган. Бутун операдаги ихтибослардан «Ироқ» ва «Чоргоҳ» қуйлари гармоник бўёклар, симфоник ривожланиш жихатдан мукаммал дейиш мумкин.

ХУЛОСА

Операдаги мақом куйларининг ўзига ҳос миллийлигини сақлаб қолишида ижронинг ҳам ахамияти катта. Кириш бўлимида тўхталиб ўтилган опера муаммолари бу ерда муваффақиятли амалга оширилган, яъни либреттога ҳам ижрога ҳам ижобий баҳо бериш мумкин. Шу билан бир қаторда бу опера камчиликлардан ҳоли эмас. «Бўрон» билан «Лайли ва Мажнун»ни солишистирганда унда опера жанри ҳусусиятлари камроқлигини кўриш мумкин. Операда ариялар биринчи ўринга чиқиб қолган. Оркестрнинг аҳамияти кам. У аксарият ҳолларда жўрнавоз вазифасини бажаради.

«Лайли ва Мажнун» операсининг тақдимоти 1940-йил 18 июлда бўлиб ўтди ва катта муваффақият қозонди. Қайс образини- Мухиддин Қори-Ёқубов, Лайли образини- Ҳалима Носирова сингари буюк санъаткорлар ижро этдилар. «Лайли ва Мажнун» операси маълум камчиликлардан ҳоли бўлмасада, ўзбек ҳалқининг энг севимли операларидан бирига айланди. У мусиқий меросимизнинг касбий қатлами бўлмиш «Шашамақом» ва Фарғона-Тошкент мақом йўлларидан унумли фойдаланганлиги билан эътиборга лойиқdir. «Лайли ва Мажнун» операсини хақиқий миллий опера деб тан олиш керак.

REFERENCES

1. Р.Глиэр, Т.Содиқов. «Лайли ва Мажнун» клавир.
2. «Лайли ва Мажнун» CD ёзув.
3. Ян Пеккер. «Узбекская опера» Москва 1984.
4. История Узбекской Советской музыки I том Ташкент 1972 г.
5. История Узбекской Советской музыки II том Ташкент 1973 г.
6. Исҳоқ Ражабов . «Мақомлар» Тошкент 2006.
7. Achildiyeva M, Ikromova F (2021) TANBUR ONE OF ANCIENT INSTRUMENTS GALAXY INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY RESEARCH JOURNAL (GIIRJ) 9(6) 302-308
8. Achildiyeva M, Ikromova F(2022) CHOIR ART IN UZBEKISTAN BOTIR UMIDJONOV (EURASIAN JOURNAL OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES 7 54-56
9. Ikromova F (2022): O'ZBEK OPERA SAN'ATI MUHTOR ASHRAFIY TIMSOLIDA INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE "YOUTH,

SCIENCE, EDUCATION: TOPICAL ISSUES, ACHIEVEMENTS AND INNOVATIONS
" Vol. 1 No. 2 110-115

10. Ikromova F (2022): THE EMERGENCE OF THE SCHOOL OF COMPOSITION IN UZBEKISTAN.(On example of educational activities of the composer B.B.Nadejdin) Published by International journal of Social Sciences Vol.11,No.07.July 127-129
11. Khojimamatov A, Ikromova F (2022): A Look at the Polyphony and Theoretical Heritage of S.I.Taneev Eurasian Journal of Humanities and Social Sciences (Brussel, Belgium 2022) ISSN 2795-7683 87-89 bet
12. Ikromova F (2022): DRAWINGS ON THE LIFE PATH OF THE BRILLIANT COMPOSER SULEYMAN YUDAKOV IN THE HISTORY OF UZBEK MUSIC OF THE 20TH CENTURY... Vol. 1 No. 2 (2022): INTERNATIONAL CONFERENCE: PROBLEMS AND SCIENTIFIC SOLUTIONS 85-94
13. Ikromova F (2022): Mutal Burkhanov has Been in the World of Uzbek Music Place ,Eurasian Journal of Humanities and Social Sciences Volume 10| July, 2022 ISSN: 2795-7683 , 12-14
14. Achildiyeva M, Ikromova F (2021) ABOUT MAHMUDJON TOJIBOYEVS PEDAGOGICAL ACTIVITY GALAXY INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY RESEARCH JOURNAL (GIIRJ) 9(5) 240-244
15. Achildiyeva M, Ikromova F (2021) TANBUR ONE OF ANCIENT INSTRUMENTS GALAXY INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY RESEARCH JOURNAL (GIIRJ) 9(6) 302-308